

Δημήτρης Γαβαλάς

1. ΕΡΩΤΙΚΟ

Το φορεμα σου στο χαλί
κορμι λαμπει στα σεντονια
αστερι μες στη σκοτεινια.
Ωρες λιμναζω στην αγκαλια σου
εγω ο ποταμοχαρης.

2. ΕΡΩΤΙΚΟ

Κατω απο πλεγμα φλεβες που δονει
χυμος
δρομοι της ηδονης κουρσευουνε
θηλυκες λαγονες της νυχτας.
Ερωτα ουριγγες ποτισαν ρυθμο το
αιμα
παλλονται ταρχαια τυμπανα
ισκιοι σκιρτησαν κι αναδευτηκαν
κατακορυφα δεντρα δινουν ηχους
κραυγες κορυθαντιωντων και κεραυ-
νους.

Μας κλειδωσε στα δωματα της
ηδονικη ερωμενη
θαλα στους κολπους
μας απαραξεν ασπαιροντας
στη θερμην εσπερα.
(Απο την «Πειραματικη Ποιηση 67—68»)

3. ΦΥΣΙΚΟΣ ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ

Αναδυση του Ερωτα
μυστικη με διαπερναι τετραδα.
Το ξυλο φιθυριζει μεσα μου
Εγω στο ξυλο μεσα αναπνεω
δεντρου χυμος κυλαει στις φλεβες
αιμα γινεται δεντρου χυμος.

Με τη Μεγαλη Καταφαση
θα δεις τον Εαυτο σου
στα κυματα
που κατασπρα ορμανε στην ακτη
στη φλουδα πευκου
που απλωνει κλαρια στον ουρανο
θα νιωσεις δασος και θαλασσα
να πλημμυρουν τα σπλαχνα
να κυματιζουν στο κορμι σου.
(Απο την «Αλλη Ποιηση 78—80»)

Αντρεας Κακαρουμπας

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Συννεφα, συννεφα
μαυρα βαρια φονικα
πνιχτε το γαλαζιο τ ουρανου
να μην ξαναγελασουν τα παιδια
κι οι μαρμαρινες πετρες —

Στελιος Καραγιαννης

ΣΧΕΔΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΕΠΙΛΟΓΟ

I

Η σιωπη
απλωνεται
μεσα στα λογια σου
κι αρχιζουν να τριζουν
Ερωτες
στιχοι
ποιηματα.

II

Ενα κοριτσι
γυμνο
ξεχασμενο
στο παραπανω ποιημα
μεσα στην παγωνια
των στιχων
τυλιγεται τη σιωπη.

III

Νυχτα. Στη φυλακη
των στιχων σου
ερημος μονος ο Ερωτας
διχως ελπιδα
για την αυγη και τον ηλιο
μ'ενα κερι αναμμενο
διχως ελπιδα για το Φως
μετραι τις ωρες του
και περιμενει.
Απο τα «Τειχη» του Καβαφη, 12—2—80

IV

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

Στον Θαναση Θ. Νιαρχο

Αργα χθες το βραδυ
ενα αγαλμα